
Albert-Lőrincz Márton

(Az ég Asszonyával)

Pistuhoz, valahová

Majdan, amikor betelik a kilenc hónap,
tavasz jöttén, március harmadikán, megszül
TÉGED az ÉG ASSZONYA. Most még terhét hordja.
Majdan, ha megszületél s növekedsz megint,
Ő ölbe vesz, babusgat, szeret, és elringat,
amikor álmodból fölsírsz, legott. De most

még csak készülsz a titokkal teli világra,
OTT, ahol madár nem jár, nem fagy el a vízcsap,
és nem jönnek a hatalom zászlaja alatt
a szülőföldfoglalók. Most még csak vajúdnak
benned a magaddal vitt régi rendszabályok,
a tanítások, a dorgálások, a jobbra
buzdítás. (Elfogadtad, hogy testvéreidnél
van a felelősség a legkisebbik iránt.)

Karjába vesz és elringat akkor az ÉG NAGY
ASSZONYA, magyarul dúdol altatódalt, és
magyarul beszél majd hozzád, hogy otthon lehess,
hogy érthesd, amit anya és apa maradék
idejükben még félve elrebegnek ITT, a
Tölgyfa utcában, feléd fordulva, ég felé.

(Elmennek)

Eljárt Mózes ideje,
faszandálok faragói másra adták a fejüket,
elmennek idegennek,
azt hiszik, jó
vendégnek lenni, átmenetnek,
elhagyják faszandálfaragó eszközeiket,
szerszámaikra rá se néznek,
mezítelen lábaikra zoknit húznak,
elmennek cipekedő szamaraik hátán
vendégnek.

2017. április 3.

(Exodus perennis)

Három és félezer éve vonulnak az emberek, kivonulnak, átvonulnak és bevonulnak, ráírják magukat holmi papiruszra, selyemre, futóhomokra, zászlólapokra, újabban ázás-tűró sírkövekre és nejlonzacsókokra, legott elszórják, elhajigálják, elhagyják, hadd vigye a szél, a hír, döbentsen meg, hátha szándék szerint megállapodik a kertem végében, a falum végén, atyáim kőtemplomainál, nem úgy, mint a lélegzet, amelyet keresek.

Remélem, valakik mégis megértik, amikor elolvassák, hogy azon a helyen éltem én, ahol a keresztet váratlan kidöntötte a szél.

2017. április 3.

(Barát álarcban)

Senki nem szerette a Sánta Kovácsot, mert különös volt a járása, különös volt az észjárása, és mert kétkedett az igazságban. Egyszer próbára tette egyik barátját, aki vértestvérséget fogadott, ha már az istenek fondorlatosak, hátha emberi ő. Héphaisztosz, mert róla van szó, értett a tűzhöz, íves betűket kalapált ki, ezeket elhelyezte sorba a sziklák falára, ahol eljárt a lány, akinek már volt papirusza meg ironja. Valamint hatalmában volt levélszekrényekre jó zárat készíteni. Oda tette el az első szerelmes levelet, a bizalom szekrényébe, amelyhez két kulcs tartozott. Másnap a lány titokszegéssel vádolta meg, és hogy milyen csámpás a járása. Ettől kezdve Sánta Kovácsként emlegette.

2017. május 23.
